

אילי אבידן מפתח מסתובב מהחזה עד הקיבה

לעכשיו

בְּאַרְבַּע אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ שָׁטְפָה שְׁתִּיקָה אֶת פִּינְסָקָר
כְּבָכָל יוֹם הַל, דְּמָמָה חוֹצָה מִגִּימ"ל עַד הַתְּקוּהָ.
הַפֶּתַח תְּקוּאִים הָיוּ שְׂרׁוּעִים בְּפֶתַח תְּקוּהָ,
הַתִּירִים חָלְמוּ בְצַרְפֶּתִית מְעַל הַסְּנוּקָר.

רַק דְּמוּת אַחַת הִפְרִיעָה אֶת הַלֵּילָה הַשְּׁלוֹ,
אוּחוֹת בְּמָסָךְ הַמְהַבְּהַב "אַתָּה בְּדֶרֶךְ?"
כְּאֵלוֹ שְׁהִיָּה זֶה שִׁיר פְּתוּי, תְּשׁוּקָה חוֹדְרַת,
"מִגִּיעַ תוֹךְ דְּקָה, " עֲנִתָה הָאֶצְבָּע עַל הַלֵּב.

פְּחִים חֲרָצוּ לְשׁוֹן נוֹטְפֶת רִיר, זְרוּיָף דְּבִיק
זָלַג מִבֵּין שְׁקִי אֲשַׁפָּה קְרוּעֵי חֲתוּל, תְּלוּשִׁים.
נִיחוּחַ יָם עֶמֶד עֶבֶה, קֶרְבִּים גּוֹעֲשִׁים,
וְגַב הַיָּד רוֹה מִמְצַח לַח, חוֹר, מְכַרִּיק.

חֲשֻׁכַת הַמְדַרְגוֹת אֶצְרָה דְּמוּי צָנָה, רַק רְמֹז,
כְּשֶׁנֶּאֱוָן מִתְקַדֵּר קָפָא עַל גּוֹף סְמוּק, תְּשׁוּשׁ.
מִדְּלֶת רְאוּשׁוֹנָה נִיחוּחַ סִיר, מִשָּׁב כְּבוּשׁ,
מִהַשְּׁנִיָּה רְשׁוּשׁ שְׁמִיכוֹת, שְׁעוּל, טַפְטוּף שֶׁל בְּרוֹז.

אֶךְ בְּשִׁלִּישִׁית קְרָקוּשׁ מִנְעוּל וּבְעֵינִית עֶפְעוּף,
מִפֶּתַח מְסֻתּוֹבֵב מִהַחֲזוֹה עַד הַקֶּבֶה.
בְּאַרְבַּע חֲמִשִּׁים נְגוּז כָּל מִתְקַ תּוֹעֵבָה,
הַרִיק קָבֵל צוּרָה, הַרִיק חֲרַק בְּקוּל זְעוּף.

בְּאַרְבַּע חֲמִשִּׁים נִשְׁכָּה הַדֶּלֶת הַבֵּל גּוּף
אֲוִיר צוֹנֵן כּוֹזֵן נִקְבּוּבִיּוֹת, זַעֲהָ לֹא זַעֲהָ.
הַעֵינִן בְּמַפְתָּן פְּלִשָּׁה וּמִשָּׁהוּ עֲלֹז בָּהּ,
וּמִשָּׁהוּ נִחְמֵץ, גְּסוֹת הַיָּד עַל הַמִּשְׁקוּף,

וּפָה אֶחָד נִקְפֵץ, שְׁנֵי נִקְשׁוּ לְסֹב, לְלֶכֶת,
וּפָה אַחַר מְלֵא בְּדָבָשׁ, נִגְר, "רִק נְדַבֵּר",
וּרְגַע פֶּה נָדָם, כְּמוֹ נִכְלָא אוֹ מִתְעוֹר,
קָרִיר בְּפָנִים, טָפַף חֲתוּל קְצוּבוֹת עַל גַּג מִתְכָּת.

בוא נחיה ונאהב

"נחיה, לסביה שלי, ונאהב"
קטולוס

וּבְצִ'ט הַפְּרִטִי הַשׁוֹרֹת מִתְקַצְרוֹת,
שָׁב מְעֵלִי, קָרֵב אֶת הָרֵאשׁ.
בְּחֹדֶר — הַמּוֹי מִפְּקֹסֶל בְּמִדָּה —
אַתָּה וְאַנִּי. קִירוֹת וּמִטָּה.
יָפִים מְעַצְמֵנוּ, דְּקִים וְתִמְיָרִים,
הַעוֹר הַמְּתוּחַ מִחֲלִיק עַל שְׂרִירִים,
גּוּפִים שִׁיסְכִּימוּ לְכֹל שֶׁתֵּאָהֵב
כָּל תְּנוּחָה, כָּל כִּיפּוּף, לֹא יִכָּאֵב לִי הַגֵּב,
וְאִם אֶתְעִיף לֹא אֶדְרֹשׁ שְׁנַפְסִיק
וְהַגּוּף יֵאָנַח לְעַצְמוֹ, סוּד יִמְתִּיק.

בֶּן דְּמוּתָהּ מִתְקָרֵב וּמְכוּזֵן אֶת שְׁפֵתָיו
בֶּן דְּמוּתֵי מִתְפַּשֵּׁט עֵבוֹרָה. תּוֹ לְתוֹ
מִתְחַבֵּרֶת סִימְפוֹנִיַת דְּמָמָה
שֶׁל הַדִּי אֲנָקוֹת, וְעַקְבוֹת יָד חֲמָה
עַל עוֹרֵי הַסּוּמָר, עַל פְּנֵי הַרְכִּים
סִימְנֵי נְשִׁיקוֹת, הַצֵּטְלָבוֹת עוֹרְקִים

מדפקת מהר, וגופו מאדים,
מלותיה קצובות, מלותיה אדים.

בן דמותה מערסל ומרפה את שריריו
ואני עוד מקליד, בוא נחיה, בוא נאהב,
נתעלם מהלעג של בני התמותה
נשבש את הקוד, נתבצר במטה.
בוא ותן לי מאות נשיקות, רבבה
באותות מצפנים, נגד עין טובה,
בוא נברח מהשמש הבאה מעל
נכתת את גופינו לזרם חשמל,
בוא נשעט אל מעבר לזמן ומרחב
בוא נחיה, קול מבער לצג, ונאהב.

סיפור מעשה

האמבט המכתם מספר לי ספור
מעשה בשקעים באמיל
כשאני בכפפות על ברכי והסקוצ' בריט
מחליק על גבי כתב הבריל
והגב מדגדג מטפות הזעה
והרעל גודש את האף,
והיד הקמוצה מתמתחת, לאה,
הספור מתגלגל מאליו.

בעלת הדירה גוללה, הדיירת
היתה בת תשעים השנה
רק עכשו קצת צבענו, החלפנו צנרת,
שנים כלום פה לא השתנה.
וקפצתי את "למה" ו"איה" ו"מתי",

וְהִנְהַנְתִּי, מִקְשִׁיב וְשׁוֹתֵק,
וְשֹׂרֵבֶטֶתִי שׁוֹב אֶת רֵאשֵׁי תְבוּתִי
וּמִסְרֵתִי לָהּ צִ'ק אַחֲרֵי צִ'ק.

וּבְבִקֹּר כְּשִׁבְאַתִּי הִכָּה בִּי רִיחוֹ
שֶׁל הַצִּבְעֵ, אֹטוֹם וְכִבְדֹ,
שֶׁנִּמְהַל בְּמַהֲרָה בְּרִיצְפּוֹ וּבְכִלּוֹר
בְּמִזְגָן שֶׁבְעֵרֶךְ עוֹבֵד,
וְכִרְעֵתִי לִפְנֵי הָאֲמֻבֶט הַעֲתִיק
וְקִרְאֵתִי מְלָה בְּמִלָּה.
בְּכִתְמֵי חֲלָדָה וְיִשְׂרִיטוֹת — תַּעֲתִיק
מִתְאַרֵּוּ שֶׁל הַגּוֹף שָׁם נִגְלָה.

מִלִּטְף אֶת הַסֶּדֶק מְקִיץ '11
כָּאֵן נִרְעָדָה וְכִשְׁלָה,
כְּשֶׁעָלוּ סִסְמָאוֹת וְתַפִּים בְּאַחַת כַּחֲץ
עַד לַחֲלוֹן. הִיא נִפְלָה.
הַתְעוֹרֵר זְכוּרֹן שֶׁל מַדִּים וְתִיפּוֹף
שֶׁצָּחַל וְהִמּוֹן צָעָדָה,
וְאִמָּה שֶׁעֲטָפָה בְּחִבּוּק מְבֵהֵל
וְהַחִישָׁה מִשָּׁם צָעָדָה.

בְּתַחֲתִית הָאֲמֻבֶט גַּחְכָּה, מְהִרְהֵרֵת,
חֲשֻׁבָה, אוֹי, אֲנִי מִמָּשׁ סְפִילְבְּרֵג,
הֵן בְּיוֹם הַשְׁאוּאָה הִיא תְּמִיד מִסְתַּגֵּרֵת
בְּבֵית, שׁוֹנָאֵת לְהַשְׁפִּיל אֶת
מִבְטָה מוֹל עֵינַי צְעִירִים, עַל זְרוּעָה
מְחַפְשִׁים בְּלִי לְמִצָּא, סִדְרֵתִית,
וְהִיד חֲלָקָה וְסוּמְרֵת, מְרָאָה
שֶׁהִיֵּתָה כָּאֵן, לְמִדָּה צְרָפֵתִית,

שְׁהִיְתָה לֹא רְחוּק מִכָּאן, בֵּית מִשְׁפָּחָה
לְתַפְאֶרֶת עַל מְלֻצ'ט וּמְזֹא"ה,
לְאֲבִיָּה הָיוּ חֲלִיפּוֹת, הַצְלָחָה,
פְּרֻדָּסִים מִשְׁדָּרוֹת ח"ן עַד בָּזֶל,
מְכוֹנוֹת הַטְּקֶסְטִיל שֶׁהִזְמִין כָּבֵד הָיוּ
עַל הַיָּם מִבְּרִיטְנִיָּה לְיִפוֹ,
וְהַכֵּל מְבֻשָּׂם. הִיא מְתַחָה, כְּבָרְבוֹר
צְוֹאֲרָה. הַיּוֹנִים שְׁלָה עָפוּ

מִן הַשׁוֹכֵךְ שְׁסָבֵא בְּנֵה עֲבוֹרָה
אֲכַל שָׁבוּ אֵלֶיהָ מִיָּד.
בְּפֶסֶט פּוֹרוֹרֵד אֶחָד וְהִיא כְּבֵד עֲקוֹרָה,
רַמַּת גֵּן, '51.

וּכְשֶׁטּוֹלָה, מֵתֵאֵלֵנֵד, נַחֲפֹזֹת לְמַחֹת
אֶת הַדָּם הַזּוֹלֵג מִמְצָחָה
בְּמִבּוֹכָה הִיא נִזְכָּרֶת בְּאֶח, בְּאֶחֻת,
בְּדִירָה לְבָנָה וְצָחָה,

בִּילָדִים שֶׁשָּׁחֲקוּ לְפָנֶיהָ בְּעוֹד הִיא
אוֹחֲזוֹת בְּיָד אֶהוֹבָה.
לֹא הַפְּרִיד בֵּינֵיהֶם הָאוֹקֵינוֹס הַהָדִי
וְעַל פֶּלְפֵּלָה חֲרֻבָה.
וּכְשֶׁטּוֹלָה נוֹגַעַת בְּפִצְעַ, בּוֹשָׁה
מִתְעַבָּה בְּקָרְבָה לְדַמְעוֹת,
הִיא חוֹבֶקֶת כָּאֵם וְנוֹשֶׁקֶת רֵאשָׁה,
כְּמוֹ תִינֶקֶת שְׂכוּחָה עַד מְאוֹד.